

Υπόθεση C-509/22

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

27 Ιουλίου 2022

Αιτούν δικαστήριο:

Corte suprema di cassazione (Ιταλία)

Ημερομηνία της απόφασεως του αιτούντος δικαστηρίου:

20 Ιουλίου 2022

Αναιρεσείουσα:

Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Αναιρεσίβλητη:

Girelli Alcool Srl

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αναίρεση που άσκησε η Agenzia delle dogane e dei Monopoli (Υπηρεσία τελωνείων και μονοπωλίων, Ιταλία) κατά απόφασης του Commissione tributaria regionale della Lombardia (δευτεροβάθμιου φορολογικού δικαστηρίου περιφέρειας Λομβαρδίας, Ιταλία) με την οποία επικυρώθηκε σε δεύτερο βαθμό η απόφαση με την οποία έγινε δεκτή η προσφυγή που άσκησε η εταιρία Girelli Alcool Srl με αίτημα τη χορήγηση της ατέλειας αναφορικά με την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης για ποσότητα αλκοόλης που υπέστη τυχαία διαρροή.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, το αιτούν δικαστήριο, Corte di cassazione (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Ιταλία), ως δικαστήριο τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας, ζητεί διευκρινίσεις, υπό το πρίσμα επίσης της νομολογίας του Δικαστηρίου, ως προς τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να ερμηνευθεί η έννοια «τυχαίο γεγονός» όσον αφορά τις απώλειες εμπορευμάτων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης οι οποίες εν προκειμένω επήλθαν υπό καθεστώς

αναστολής, καθώς και όσον αφορά την επιμέλεια που επιδείχθηκε προκειμένου να αποκλειστεί η θεμελίωση της ευθύνης. Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο ζητεί διευκρινίσεις ως προς τη συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης εθνικών κανόνων σχετικών με αμέλεια η οποία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί βαριά (και η οποία εξομοιώνεται με τυχαίο γεγονός και ανωτέρα βία) και ως προς τη δυνατότητα χρήσης μιας πρόσθετης γενικής κατηγορίας η οποία καλείται «ελαφρά αμέλεια».

Προδικαστικά ερωτήματα

Καταρχάς, έχει ο κατά το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2008/118/ΕΚ όρος «τυχαίο γεγονός», στο οποίο οφείλονται απώλειες που επήλθαν υπό καθεστώς αναστολής, την έννοια ότι καλύπτει, όπως η ανωτέρα βία, περιστάσεις ξένες προς τον εγκεκριμένο αποθηκευτή, μη φυσιολογικές, απρόβλεπτες και μη δυνάμενες να αποφευχθούν ακόμα και με την επίδειξη της δέουσας επιμέλειας, οι οποίες διαφεύγουν αντικειμενικά κάθε δυνατότητα ελέγχου του αποθηκευτή;

Επιπλέον, για τους σκοπούς του αποκλεισμού της ευθύνης στις περιπτώσεις τυχαίου γεγονότος, πρέπει να συνεκτιμάται, και σε ποιο βαθμό, η επιμέλεια που επιδεικνύεται κατά τη λήψη των αναγκαίων προληπτικών μέτρων για την αποφυγή του ζημιογόνου γεγονότος;

Επικουρικώς, σε σχέση με τα δύο πρώτα ερωτήματα, συνάδει μια διάταξη, όπως το άρθρο 4, παράγραφος 1, του decreto legislativo n. 504 (νομοθετικού διατάγματος 504), της 26ης Οκτωβρίου 1995, η οποία εξομοιώνει με τυχαίο γεγονός και ανωτέρα βία την αμέλεια που δεν μπορεί να χαρακτηριστεί βαριά (του ίδιου του προσώπου ή τρίτων), με τη διάταξη του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2008/118/ΕΚ, η οποία δεν προβλέπει περαιτέρω προϋποθέσεις, ιδίως όσον αφορά το «πταίσμα» του προσώπου που τέλεσε την πράξη ή του ενδιαφερομένου;

Τέλος, έχει επίσης η διάταξη του μνημονευόμενου άρθρου 7, παράγραφος 4, «ή ακόμη με την άδεια των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους» την έννοια ότι επιτρέπει στο κράτος μέλος να προσδιορίσει μια πρόσθετη γενική κατηγορία (την ελαφρά αμέλεια) η οποία δύναται να επηρεάσει τον ορισμό της θέσης σε ανάλωση σε περίπτωση καταστροφής ή απώλειας του προϊόντος ή μήπως η εν λόγω φράση δεν μπορεί να καλύπτει έναν τέτοιο όρο, αλλά πρέπει, αντιθέτως, να θεωρηθεί ότι αναφέρεται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, για τις οποίες χορηγείται κάθε φορά άδεια ή οι οποίες, εν πάση περιπτώσει, προσδιορίζονται βάσει των χαρακτηριστικών που καθορίζονται σε συνάρτηση προς τα αντικειμενικά συστατικά τους;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, ιδίως αιτιολογική σκέψη 9 και άρθρο 7, παράγραφοι 4 και 5:

«4. Η ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης υπό καθεστώς αναστολής από αιτία οφειλόμενη στην ίδια τη φύση του προϊόντος, σε τυχαίο γεγονός ή ανωτέρα βία ή ακόμη με την άδεια των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους δεν θεωρείται θέση σε ανάλωση.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, θεωρείται ότι τα προϊόντα έχουν υποστεί ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια όταν δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

Η ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια των εν λόγω υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων αποδεικνύεται κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εντός του οποίου επήλθε η εν λόγω ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια ή, όταν δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός του τόπου όπου επήλθε η απώλεια, του κράτους μέλους εντός του οποίου διαπιστώθηκε.

5. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τους δικούς του κανόνες και προϋποθέσεις για τον καθορισμό των απωλειών που αναφέρονται στην παράγραφο 4».

Σχετική νομολογία του Δικαστηρίου

Απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2007, Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR), C-314/06, ECLI:EU:C:2007:817, σκέψεις 23, 25, 31, 37· απόφαση της 18ης Μαΐου 2017, Latvijas Dzelzcejs VAS, C-154/16, ECLI:EU:C:2017:392, σκέψη 61· απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 2021, Silcompa, C-95/19, ECLI:EU:C:2021:128, σκέψη 52· απόφαση της 24ης Μαρτίου 2022, Generālhi ģēdītēstvi cel, C-711/20, ECLI:EU:C:2022:215, σκέψη 43

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

DECRETO LEGISLATIVO n. 504 - Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penali e amministrative (Testo Unico sulle Accise - TUA) [NOMOΘETIKO ΔΙΑΤΑΓΜΑ 504 περί κωδικοποιημένου κειμένου των νομοθετικών διατάξεων σχετικά με τους φόρους παραγωγής και κατανάλωσης, και τις συναφείς ποινικές και διοικητικές κυρώσεις (κωδικοποιημένο κείμενο για την επιβολή ειδικών φόρων κατανάλωσης — TUA)], της 26ης Οκτωβρίου 1995, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του decreto legislativo n. 48 (νομοθετικού διατάγματος 48), της 29ης Μαρτίου 2010

«Άρθρο 4

Ατέλειες λόγω απωλειών, καταστροφής και φθορών.

1. Σε περίπτωση ανεπανόρθωτης απώλειας ή ολικής καταστροφής προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής, χορηγείται ατέλεια, εφόσον ο υπόχρεος

αποδεικνύει κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις φορολογικές αρχές ότι η απώλεια ή η καταστροφή των προϊόντων οφείλεται σε τυχαίο γεγονός ή σε ανωτέρα βία. Με εξαίρεση τα βιομηχανοποιημένα καπνά, οι πράξεις που μπορούν να αποδοθούν σε ελαφρά αμέλεια τρίτων ή του ίδιου του υποκειμένου στον φόρο εξομοιώνονται με τυχαίο γεγονός και με ανωτέρα βία».

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Η Girelli Alcool Srl (στο εξής: εταιρία) είναι κάτοχος εγκεκριμένης αποθήκης αιθυλικής αλκοόλης και λειτουργεί ως επιχείρηση παραγωγής για τη μετουσίωση αιθυλικής αλκοόλης.
- 2 Στις 26 Μαρτίου 2014, κατά τη διάρκεια των εργασιών πλήρωσης της δεξαμενής της εγκατάστασης μετουσίωσης της αιθυλικής αλκοόλης, παρουσία υπαλλήλου της Agenzia delle dogane (Υπηρεσίας τελωνείων), διαπιστώθηκε διαρροή καθαρής αιθυλικής αλκοόλης η οποία εκτεινόταν στο δάπεδο του χώρου εξαιτίας μιας βαλβίδας την οποία άφησε ανοικτή υπάλληλος της εταιρίας.
- 3 Μέρος του προϊόντος συνελέγη και ανακτήθηκε, ωστόσο, ένα άλλο μέρος υπέστη ανεπανόρθωτη απώλεια.
- 4 Κατόπιν τούτου, η εταιρία ζήτησε να της χορηγηθεί η ατέλεια αναφορικά με την καταβολή του ειδικού φόρου κατανώσεως για την αλκοόλη που υπέστη τυχαία διαρροή.
- 5 Η Agenzia delle dogane e dei monopoli (Υπηρεσία τελωνείων και μονοπωλίων) απέρριψε το αίτημα χορήγησης της ατέλειας, με την αιτιολογία ότι η απώλεια δεν οφειλόταν σε τυχαίο γεγονός ή ανωτέρα βία, αλλά σε απροσεξία και αμέλεια υπαλλήλου της εταιρίας ο οποίος εκ παραδρομής άφησε ανοικτή τη βαλβίδα της δεξαμενής και, στη συνέχεια, στις 3 Οκτωβρίου 2014, εξέδωσε ειδοποίηση πληρωμής ύψους 17 476,24 ευρώ (EUR).
- 6 Η εταιρία άσκησε προσφυγή κατά της ειδοποίησης πληρωμής ενώπιον του Commissione tributaria provinciale di Milano (πρωτοβάθμιου φορολογικού δικαστηρίου επαρχίας Μιλάνου, Ιταλία). Προέβαλε, μεταξύ άλλων, τα εξής: α) ανυπαρξία της γενεσιουργού αιτίας του φόρου, δεδομένου ότι το προϊόν δεν τέθηκε σε ανάλωση καθόσον υπέστη διαρροή· β) ότι το ζημιογόνο γεγονός μπορούσε να χαρακτηριστεί ως τυχαίο γεγονός· [...] δ) επικουρικώς, ότι το ζημιογόνο γεγονός εμπίπτει στο πεδίο της αμέλειας που δεν μπορεί να χαρακτηριστεί βαριά, στο μέτρο που οφείλεται σε απροσεξία υπαλλήλου.
- 7 Το Commissione tributaria provinciale di Milano (πρωτοβάθμιο φορολογικό δικαστήριο επαρχίας Μιλάνου) έκανε δεκτή την προσφυγή· κατ' αυτό, ο τελευταίος λόγος είναι πράγματι βάσιμος, δεδομένου ότι η έλλειψη επιμέλειας εκ μέρους του υπαλλήλου δεν ήταν «βαριά».

- 8 Η Agenzia delle dogane (Υπηρεσία τελωνείων) άσκησε έφεση κατά της εν λόγω απόφασης ενώπιον του Commissione tributaria regionale della Lombardia (δευτεροβάθμιου φορολογικού δικαστηρίου περιφέρειας Λομβαρδίας), το οποίο, εντούτοις, την επικύρωσε, καθόσον έκρινε και αυτό ότι η διαρροή της αλκοόλης επήλθε: α) κατά τρόπο ανεπανόρθωτο και ότι, ως εκ τούτου, η αλκοόλη δεν είχε τεθεί σε ανάλωση, και β) τυχαία, με αποτέλεσμα να πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση της ατέλειας.
- 9 Κατόπιν τούτου, η Agenzia delle dogane (Υπηρεσία τελωνείων) άσκησε αναίρεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 10 Η Agenzia delle dogane (Υπηρεσία τελωνείων) προβάλλει παράβαση του άρθρου 4 του TUA· υποστηρίζει ότι το δευτεροβάθμιο δικαστήριο εσφαλμένως υπήγαγε την αμελή συμπεριφορά του υπαλλήλου της εταιρίας στο πεδίο του τυχαίου γεγονότος και, εν πάση περιπτώσει, έκρινε ότι η αμέλεια του υπαλλήλου «δεν ήταν βαριά», με αποτέλεσμα να αποκλειστεί η ευθύνη της εταιρίας.
- 11 Κατ' αυτήν, είναι θεωρητικά δυνατό να γίνει δεκτή η εξομοίωση της ελαφράς αμέλειας με απουσία πταίσματος, εντούτοις, θεωρεί ότι είναι θεμελιώδης η ανάγκη συστατικής ερμηνείας βάσει της οποίας οι σχετικές περιπτώσεις ελαφράς αμέλειας πρέπει να είναι πράγματι ελάχιστες.
- 12 Επιπλέον, κατά την Agenzia delle dogane (Υπηρεσία τελωνείων), δεδομένου ότι η ασκούμενη δραστηριότητα συνεπάγεται την επεξεργασία ενός εξαιρετικά εύφλεκτου προϊόντος, έπρεπε να γίνει αναφορά, για τους σκοπούς προσδιορισμού του πταίσματος, σε αντικειμενικές προδιαγραφές καταλληλότητας και ασφάλειας της εγκατάστασης σύμφωνα με τεχνικά κριτήρια.
- 13 Η αναίρεσίβλητη εταιρία επισημαίνει, κατ' αρχάς, ότι δεν υφίσταται η γενεσιουργός αιτία του ειδικού φόρου κατανάλωσης, δεδομένου ότι η αλκοόλη δεν τέθηκε σε ανάλωση, καθόσον υπέστη οριστική διαρροή.
- 14 Όσον αφορά την ευθύνη, η εταιρία υποστηρίζει ότι η συμπεριφορά του υπαλλήλου της χαρακτηρίζεται από αμέλεια που δεν ήταν βαριά και ότι η ελαφρά αμέλεια εξομοιώνεται, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, TUA, με τυχαίο γεγονός.
- 15 Η εταιρία ισχυρίζεται ότι η περιεχόμενη στην εθνική ρύθμιση αναφορά στην «ελαφρά αμέλεια» συνάδει με την οδηγία 2008/118, μολονότι δεν προβλέπεται ρητά στην οδηγία αυτή, δεδομένου ότι, κατά την άποψή της, η εν λόγω οδηγία καταλείπει ορισμένο περιθώριο διακριτικής ευχέρειας στα κράτη μέλη.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής

- 16 Το Corte di cassazione (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι από τη νομολογία του προκύπτει διττή προσέγγιση όσον αφορά τις έννοιες του τυχαίου γεγονότος και της ανωτέρας βίας.
- 17 Η πρώτη προσέγγιση είναι περισσότερο υποκειμενική: συνιστά αιτία μη δυνάμενη να καταλογιστεί το γεγονός στο οποίο δεν οφείλει να ανταποκριθεί ο οφειλέτης· τυχαίο είναι το συγκεκριμένο γεγονός το οποίο είναι ξένο προς τη σφαίρα δραστηριότητας των διαδίκων, το δε απαλλακτικό αποδεικτικό στοιχείο συνίσταται στην απόδειξη της απουσίας πταισματος του υπόχρεου, ήτοι ότι δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθεί ούτε να αρθεί η επέλευση της ζημίας παρά την καταβολή της δέουσας επιμέλειας που προσήκει στις συγκεκριμένες περιστάσεις της υπόθεσης.
- 18 Η δεύτερη προσέγγιση στηρίζει τη διαπίστωση των προϋποθέσεων του απρόβλεπτου και του αναπόφευκτου που είναι αναγκαίες για τη στοιχειοθέτηση του τυχαίου γεγονότος σε μια αμιγώς αντικειμενική βάση, μέσω της εκτίμησης με κριτήρια πιθανότητας όσον αφορά τη νομιμότητα της αιτιώδους συνάφειας, η οποία αποκλείει τυχόν συνεκτίμηση της ενδεχόμενης επιμελούς ή αμελούς συμπεριφοράς του υπόχρεου.
- 19 Όσον αφορά τον συγκεκριμένο τομέα των ειδικών φόρων κατανάλωσης, το Corte di cassazione (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) φαίνεται να αποκλείει τη συνεκτίμηση, στο πλαίσιο της έννοιας του τυχαίου γεγονότος (ή της ανωτέρας βίας), της επιμέλειας που επιδεικνύει ο υπόχρεος.
- 20 Εν συνεχεία, το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι η αίτηση προδικαστικής απόφασης αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2008/118, και, ιδίως, το ζήτημα εάν η προβλεπόμενη σε αυτό απαλλαγή μπορεί να αναγνωρισθεί επίσης στην περίπτωση κατά την οποία το γεγονός που προκάλεσε την ανεπανόρθωτη απώλεια του υποκείμενου σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντος εξαρτάται από την έλλειψη επιμέλειας και σύνεσης εκ μέρους του αποθηκευτή ή του υπαλλήλου του, ακόμη και αν θεωρείται ελαφρά αμέλεια.
- 21 Αποφασιστικής σημασίας για την έκδοση της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου είναι το ζήτημα εάν η έννοια του τυχαίου γεγονότος (και της ανωτέρας βίας), για τους σκοπούς του δικαίου της Ένωσης, καλύπτει και την εκδήλωση πταισματικών συμπεριφορών· επιπλέον, σε περίπτωση αρνητικής απάντησης, εάν συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης στον τομέα των ειδικών φόρων κατανάλωσης η εκ μέρους του Ιταλού νομοθέτη εξομοίωση με τυχαίο γεγονός και ανωτέρα βία συμπεριφορών που μπορούν να αποδοθούν σε ελαφρά αμέλεια του ενδιαφερομένου ή τρίτων.
- 22 Το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει στη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την ερμηνεία της έννοιας της ανωτέρας βίας και του τυχαίου γεγονότος όσον αφορά τη ρύθμιση του ειδικού φόρου κατανάλωσης και επισημαίνει ότι η έννοια του τυχαίου γεγονότος φαίνεται να πληροί τα ίδια κριτήρια με την ανωτέρα βία.

- 23 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η έννοια της ανωτέρας βίας αναπτύχθηκε σαφώς από το Δικαστήριο στην απόφαση Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR), ενώ όσον αφορά το τυχαίο γεγονός, η απόφαση Latvijas Dzēlcejs VAS παρέχει ενιαία έννοια, η οποία συνδέεται αναπόσπαστα με την αιτιώδη συνάφεια, υπό τη μόνη επιφύλαξη του διορθωτικού μηχανισμού με βάση το κριτήριο της αναλογικότητας («χωρίς [να υποβληθεί σε] υπερβολικές θυσίες»).
- 24 Επιπλέον, από την εξέταση της συνολικής ρύθμισης της οδηγίας 2008/118 δεν φαίνεται να προκύπτουν καταστάσεις στις οποίες να αποδίδεται σημασία στον βαθμό του «πταίσματος» του προσώπου που τέλεσε την πράξη ο οποίος να μπορεί να αποτρέψει τη στοιχειοθέτηση της ευθύνης. Αντιθέτως, στις αποφάσεις Silcompa και Generaini ředitelství cel υπογραμμίζεται η αντικειμενική ευθύνη του αποθηκευτή.
- 25 Ως εκ τούτου, η ρύθμιση που περιέχεται στο δίκαιο της Ένωσης φαίνεται να στηρίζεται μόνο στις προϋποθέσεις του τυχαίου γεγονότος και της ανωτέρας βίας, οι οποίες, υπό το πρίσμα της προμνησθείσας νομολογίας του Δικαστηρίου, απαιτούν ένα αντικειμενικό στοιχείο («ασυνήθεις και απρόβλεπτες περιστάσεις») και ένα υποκειμενικό στοιχείο («υποχρέωση λήψης όλων των κατάλληλων μέτρων χωρίς υπερβολικές θυσίες») το οποίο δεν φαίνεται να συνάδει με μια συμπεριφορά, όπως αυτή που χαρακτηρίζεται από πταίσμα, από την οποία απουσιάζουν τόσο το στοιχείο του απρόβλεπτου όσο και η αναγκαία επίδειξη της δέουσας επιμέλειας.
- 26 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν η διάταξη του άρθρου 4, παράγραφος 1, TUA, η οποία εξομοιώνει την ελαφρά αμέλεια με τυχαίο γεγονός και ανωτέρα βία, προσδιορίζει μια προϋπόθεση — συνδεόμενη με το ατομικό και υποκειμενικό κριτήριο της επιδεικνυόμενης επιμέλειας— η οποία είναι επιπρόσθετη σε σχέση με το τυχαίο γεγονός και την ανωτέρα βία, προϋπόθεση η οποία συνιστά περίπτωση απαλλαγής από τον φόρο σε περίπτωση διαρροής ή απώλειας και η οποία είναι πρόσθετη και αυτοτελής σε σχέση με τη ρύθμιση του δικαίου της Ένωσης.
- 27 Το αιτούν δικαστήριο ζητεί επίσης να εξακριβωθεί εάν η περίπτωση του άρθρου 4, παράγραφος 1, TUA, συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2008/118, το οποίο προβλέπει ότι η καταστροφή ή η απώλεια που δεν αποτελεί θέση σε ανάλωση μπορεί επίσης να επέλθει «[...] με την άδεια των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους».
- 28 Συγκεκριμένα, η εν λόγω φράση θα μπορούσε να επιτρέψει σε ένα κράτος μέλος (όπως, εν προκειμένω, η Ιταλία) να καθορίσει περαιτέρω γενικές κατηγορίες μείωσης του φόρου. Εξάλλου, από τη συνολική ανάγνωση της διάταξης φαίνεται, αντιθέτως, ότι η ανωτέρω φράση απαιτεί τη συνδρομή ειδικών περιστάσεων προκειμένου να τύχει εφαρμογής. Ως εκ τούτου, η εν λόγω φράση θα πρέπει να αναφέρεται σε πρόσθετα συγκεκριμένα γεγονότα που δεν μπορούν να προσδιοριστούν εκ των προτέρων, αλλά αφορούν συγκεκριμένα πραγματικά στοιχεία τα οποία, όταν υποβάλλονται στη συγκεκριμένη εκτίμηση της αρμόδιας

αρχής, μπορούν να δικαιολογήσουν, κατά περίπτωση, την έκδοση (κατόπιν «άδεια[ς]») απόφασης για καταστροφή του προϊόντος. Συναφώς, στην αιτιολογική σκέψη 9 της οδηγίας 2008/118 χρησιμοποιείται ο όρος «περιπτώσεις», ο οποίος φαίνεται να αναφέρεται σε συγκεκριμένα και δυνάμενα να προσδιοριστούν πραγματικά στοιχεία και όχι σε προβλέψεις γενικής φύσεως και, κατ' ουσίαν, απροσδιόριστες.

- 29 Το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει συναφώς ότι οι λόγοι απαλλαγής, στο μέτρο που συνιστούν παρέκκλιση από το κανονικό καθεστώς επιβολής φόρου, πρέπει να αποτελούν αντικείμενο αυστηρής και συσταλτικής ερμηνείας.
- 30 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι το Δικαστήριο δεν έχει ακόμη αποφανθεί επί του συγκεκριμένου αυτού ζητήματος, το οποίο πρέπει να αποσαφηνιστεί προκειμένου να προσδιοριστεί η έννοια του απαιτητού η οποία θα είναι ενιαία και θα ισχύει για το σύνολο της Ένωσης.